

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 19 września 2011 r.

DOLiS/DEC-814/11/44836,44837

dot.: [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) w związku z art. 12 pkt 2 i art. 22, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pana M.S., o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 4 lipca 2011 r. (sygn. DOLiS/DEC- 440 - 538/11/31252,31253) umarzającej postępowanie w sprawie przetwarzania jego danych osobowych na stronie internetowej znajdującej się pod adresem [...] przez Pana J.M.,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w dniu [...] stycznia 2011 r. wpłynęła skarga Pana M. S., zwanego dalej również Skarżącym, dotycząca przetwarzania jego danych osobowych na stronie internetowej znajdującej się pod adresem [...] przez Pana J. M.

Skarżący zarzucił Panu J.M., że cyt.: „(...) J.M. (...) zarejestrował stronę internetową [...]. Na stronie tej znalazły się między innymi anonimowe wpisy (...)”, które cyt.: „(...) naruszają dobra osobiste [Skarżącego]”, bowiem zarzucają mu cyt.: „(...) popełnianie przestępstw (...)”. Skarżący zwrócił się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o cyt.: „(...) wydanie decyzji zobowiązującej Pana J. M. (...) do podania danych

komputera/komputerów (adresy IP), z którego zostały dokonane (...) wpisy oraz do przekazania imion i nazwisk tych osób (...)).

Z materiału dowodowego zgromadzonego przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w przedmiotowej sprawie wynika, że Pan J. M. (administrator strony internetowej znajdującej się pod adresem [...]) cyt.: „[...]”. Ponadto, Pan J.M. wyjaśnił, że cyt.: W czasie działania strony nikt nie informował mnie ustnie lub pisemnie, że komentarze na tej stronie są nierzetelne lub zniesławiające”, jak również, że cyt.: „Od Pana S. w czasie działania strony nigdy nie otrzymałem sygnałów, zawiadomienia pisemnego lub ustnego o nieodpowiednich wg niego wpisach i prośby o ich usunięcie (...) Dopiero wiele dni po wyborach, gdy strona była zlikwidowana Pan S. pisemnie poprosił mnie o podanie IP komputerów autorów niektórych wpisów”. Pan J.M. nadmienił, że cyt.: „Po wyborach (...) wszystkie materiały wyborcze, również związane ze stroną internetową stały się niepotrzebne i zostały wyrzucone a strona internetowa zlikwidowana i od tego czasu nie ma technicznych możliwości uzyskania danych”.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia 4 lipca 2011 r. (sygn. DOLiS/DEC- 538/11/31252,31253), mocą której umorzył postępowanie w sprawie. Decyzja ta została zaskarżona przez Pana M. S. w terminie ustawowym.

Zaskarżając decyzję Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 4 lipca 2011 r. Pan M. S. przedstawił swoje zastrzeżenia w stosunku do rozstrzygnięcia podjętego w sprawie przez Generalnego Inspektora, zarzucając mu cyt.: „stanowisko nielogiczne i sprzeczne ze stanem faktycznym sprawy”. Skarżący podniósł, że cyt.: „(...) obowiązkiem organów Państwa jest udzielenie pomocy w wykryciu sprawcy przestępstwa, a nie jego ochrona”.

Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji Generalnego Inspektora z dnia 4 lipca 2011 r. (sygn. DOLiS/DEC- 538/11/31252,31253) jest prawidłowe, a podnoszone we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy zarzuty nie wskazują na nowe okoliczności i nie uzasadniają konieczności jego zmiany.

Należy powtórnie podkreślić, że na rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy decydujący wpływ miał fakt, że aktualnie strona internetowa znajdująca się pod adresem [...] nie istnieje oraz że Pan J.M. nie przetwarza danych osobowych osób, które dokonywały wpisów na ww. stronie internetowej. W tej sytuacji przedmiotowe postępowanie podlega umorzeniu na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa – wobec jego bezprzedmiotowości. Zgodnie z ww. przepisem, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Brzmienie powołanej regulacji nie pozostawia wątpliwości, iż w razie stwierdzenia bezprzedmiotowości postępowania organ prowadzący to postępowanie obligatoryjnie je umarza. Jednocześnie w literaturze przedmiotu wskazuje się, że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 Kpa oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie

można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty (B. Adamiak, J. Borkowski „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz” 7 wydanie Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2005 r., str. 485). Takie samo stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 27 lutego 2008 r. (III SA/Kr 762/2007): „Postępowanie staje się bezprzedmiotowe, gdy brak któregoś z elementów stosunku materialnoprawnego, co powoduje, że nie można załatwić sprawy przez rozstrzygnięcie co do istoty”. Wskazać należy również na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 3 marca 2010 r. (sygn. II SA/Gl 539/2009), w którym WSA orzekł, iż cyt.: „Decyzja o umorzeniu postępowania zapada zatem w sytuacji (...) gdy organ administracyjny stwierdzi oczywisty brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy”.

Ponadto należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 7 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych przetwarzanie danych to jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych,

Należy wskazać, że prowadzone przez Generalnego Inspektora postępowanie, ukierunkowane na udostępnienie danych osobowych osób, które poprzez wpisy na stronie internetowej [...] zamieścili wpisy naruszające dobra osobiste Skarżącego, należało umorzyć, ponieważ administrator danych osobowych, tj. Pan J.M., nie przetwarza przedmiotowych danych osobowych.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).